

ВІЧНИЙ СКАРБ

«Плід же Духа -
любов, радість, мир,
довготерпіння, ласкавість,
доброта, віра...» (Гал. 5:22).

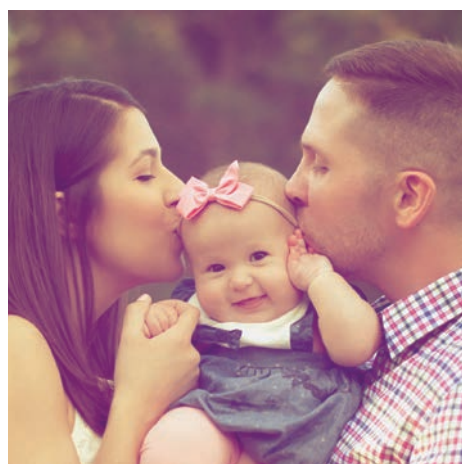
ЛОГІКА
ЧУДЕС

2

КОГО
СЛУХАТИ?

5

ДВА ЗОЛОТИХ
ПРАВИЛА

10

НАВІЩО ПУСКАТИ
ХЛІБ ПО ВОДІ?

11

В ДОРОГУ НА КОЛЕНЯХ...

Я не видел пока океана
И за море еще не летал,
Но вчера сразу в нескольких странах,
Не вставая с колен, побывал.

Там увидел я скорбь и мученья,
Плен греха и толпы слепоту.
Бог сказал мне, чтоб я за спасеньем
Приводил эти души к Христу.

«Но дойти мне туда невозможно,
И не ходят туда поезда!»
А Иисус мне ответил: «Несложно
На коленях добраться туда.

Помолись – и спасенье свершится!
Призови – Я услышу твой зов!
Важно то, чтоб ты начал молиться;
Я ж всегда отозваться готов».

Так и сделал я: встал на колени,
Когда в окнах чуть брезжил рассвет,
Вместе с Господом мы постепенно
Обошли на коленях весь свет.

Я молился – и души спасались,
Исцелялись от хвори и зла,
И святые на труд вдохновлялись,
И обильна их жатва была.

«Да, Господь, мое сердце готово!
Я с молитвой на битву пойду
И с Тобой по призыву Христову
На коленях весь мир обойду!»

А. Н.

ВИНОГРАДНИЙ ЦВІТ

Чи бачили ви, як цвіте виноград?
Миршавенький цвіт і не зовсім
привітний.
Навколо буяє веселкою сад,
І тільки на лозах – щось ледве помітне.

І швидко пролине цвітіння пора –
І так не порадує погляд буянням,
Та листя тріпоче назустріч вітрам
І осіннім живе сподіванням.

Блідий, непримітний, він знає: минуть
Всі барви квітучого літа,
Й натружені руки на лозах зберуть
Іскристії грона, заховані в вітах.

Проміння злотаве, багатство землі,
П'яний аромати налитого дива,
Прикраса на лозах, краса на столі –
У них поєдналася щедрості злива.

Бідненький хоч цвіт, та багаті плоди:
За це він шанований нами.
...А дехто живе, аби тільки цвісти,
Забувши, що треба радіти плодами.

Хоч грає веселкою сад навесні,
Лиш осінь поставить всі крапки.
Цвіте виноград і говорить мені:
«Для Неба зібрав уже статки?

У Царство Небесне готовий ввійти
Не з квітами, ні, а з плодами?
Чи може зманила земля суєти
Й життя відцвітає самими квітками?»

Цвіте виноград. Бур'яни теж цвітуть...
Та рано по квітах судити.
Бо все ж не для того рослини живуть.
І нам не для цвіту судилося жити.

Юрій Вавринюк

ЛОГІКА ЧУДЕС

Існує думка, що віра суперечить логіці, а надприродні Божі діла несумісні зі здоровим глуздом. Раціоналісти кажуть: «Ми заперечуємо все, що неможливо пояснити логічно». І можна було б з ними погодитися, якби не одне «але».

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ВАСИЛЯ?

Перш ніж погодитися з тим чи іншим поглядом, треба перевірити: правильний він чи ні? Чи має він підґрунтя? А може, це просто одне з гасел, розрахованих на людей, які приймають усе, не обдумуючи? Приймати без роздумів – значить бути нерозсудливим. А ми, тверезо розмірковуючи, спробуємо відповісти на запитання: чи справді віру не можна пояснити логічно?

Що ж таке логіка? Слово «логіка» походить від «логос» (із грец. λόγος – «слово, думка, сенс, поняття») – термін, що означає внутрішні закономірності світу. Логос – не просто вимовлений звук або слово, а сама суть явища чи предмета, його структура. З чим це можна порівняти?

Уявіть собі людину, яку ви знаєте дуже добре, наприклад, свого сина. Припустимо, його звати Василь. Вам відомі його думки, мрії, прагнення – усе, що ним керує. Ви розумієте, що він скаже та як вчинить у певній ситуації. І коли син робить щось притаманне саме йому, ви кажете: «Це ж Василь!» Ви не просто називаєте ім'я, а вкладаєте в нього те, ким є ця людина: її сутність, характер, мотиви серця, життєві цілі. Тобто ви промовляєте «логос», маючи на увазі внутрішню сутність Василя. Водночас для того, хто ледь знайомий з ним, це ім'я буде лише набором звуків. Хоч людина може бути впевнена, що «знає Василя», але чи знає вона його так, як знаєте ви – батько? Звісно, ні.

А тепер поговоримо не про окрему людину, а про всю світобудову: хто знає про неї все? Хто володіє її «логосом»? Кому відома будова, призначення й суть усього, що є у Всесвіті, – від елементарних частинок до галактик і космічних «чорних дірок», від інфузорії-туфельки до динозаврів? По-справжньому все це знає лише Отець, Творець, Той, Хто задумав і створив Усесвіт. Тільки Йому відомі суть поняття, серця людей, властивості предметів і явищ. «Логосом» володіє тільки Бог. Це Його монополія.

«НЕ ВЧИ ВЧЕНОГО»

Звичайно, можна посперечатися: не факт, що світ створений Богом, існує ще й теорія Великого вибуху, наприклад... Однак версія, що все у світі «саме собою» утворилося, ще більш суперечлива. Це все одно, що стверджувати, ніби енциклопедія виникла внаслідок вибуху в друкарні. Усесвіт з усім розмаїттям форм життя,

з усією гармонією закономірностей не міг з'явитися сам собою. З математичного погляду, за законом імовірності, це абсолютно неможливо.

Доктор Бернард Вальдман, декан факультету природничих наук Університету Нотр-Дам (Індіана, США), підтвердив: «Чим більше ви вивчаєте природу, тим більше ви маєте підстав вірити в досконалість плану Майстра, а не в збіг обставин». Інший вчений, доктор Фрідріх Еренбергер, фахівець з аналітичної хімії (Кельхайм, Німеччина), сказав: «Багато людей визнає тільки те, що можна відчутися й побачити. З іншого боку, вони абсолютно не проти того, що Всесвіт має продовження за межами Чумацького Шляху. Навіть якщо й не бачать останнього... але вони в це вірять. Де ж логіка?.. Усе залежить від того, хоче людина знайти Бога чи ні».

У Бога вірять люди з різною освітою – як домогосподарка, так і професор. Проте їх об'єднує одне: якоїсь миті вони зрозуміли, що досконалий «логос» – усе знання та розуміння понять – тільки в Бога. Коли ми говоримо про те, наскільки логічна віра в надприродну Божу силу, чудеса, зцілення, описані в Біблії, перше, що варто зробити, – почати з початку. У Євангелії від Івана сказано: «На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог» (Івана 1:1). Те, що перекладене українською як «Слово», у грецькому оригіналі – «Логос»: «На початку був Логос, і Логос був у Бога...» Цим словом Іван називає конкретну Особу – Ісуса Христа, Котрий прийшов у світ: «І Слово стало тілом, і перебувало між нами... повне благодаті й істини» (Івана 1:14). Христос явив Собою всю суть життя, весь сенс та істинний порядок речей. Він показав, як правильно зрозуміти й застосувати земне і духовне, видимі і невидимі закономірності життя. Ісус – втілений Логос – явив нам... справжню логіку.

У ЧОМУ ЛОГІКА?

У тлумачному словнику «логіка» (від давньогрецького) – наука про правильне мислення, мистецтво міркування. Мета логіки – дійти правильного висновку. Та щоб висновок виявився правильним, потрібно, щоб «вихідне положення», або ж точка відліку, теж були правильними. А яка точка відліку в міркуваннях людей? Для більшості вихідна точка – це те, що вони знають і можуть пояснити. Розмірковуючи про надприродні Божі діла, про зцілення

та чудеса, про відповіді на молитви, вони покладаються на власну здатність чи нездатність пояснити ці чудеса та знамення. І якщо щось не вкладається в рамки особистих міркувань цієї людини, вона вважає це нелогічним, таким, що суперечить здоровому глузду. Ось і вся «логіка». Та чи логічно це насправді? Чи правильно заявляти, що океану не існує, тільки тому, що він не поміщається в чайну ложку? Чи правильно вважати віру в Божі надприродні чудеса «нерозумною» тільки тому, що наш розум не може їх пояснити та збагнути?

Насправді є різниця між «неможливо» і «я не можу», між «не буває в природі» і «немає в мене», між «це нелогічно» і «я цього не розумію». Підтвердження цієї різниці – заяви сучасних вчених. Сьогодні науковці сходяться в тому, що людина використовує лише близько 3% можливостей свого мозку. Фізики кажуть, що наукою досліджено лише 3% матерії. Своім обмеженим розумом ми, люди, досягаємо тільки обмежену частину матеріального світу – ту, яку на цей момент можемо усвідомити або, говорячи мовою вчених, відкрити. Та й самі наукові відкриття свідчать нам багато про що.

Критики віри в Божі чудеса використовують наукові відкриття як аргумент: «Погляньте, скільки нового досягає наука! Як після цього можна вірити в надприродного Бога?» Та це ж очевидно: якщо сьогодні щось нове відкрито, значить учора воно було для нас закрито! Одне це вже свідчить про те, що людина – не всезнайка, а тільки учень у школі свого Творця. І якщо ми вважаємо, що попереду на нас чекає ще багато відкриттів, час визнати: більшість законів світобудови ще закриті для людства. І велика помилка – наші людські обмеження та стиснуте вузькими рамками мислення називати гучним словом «логіка».

«ПАРКАН» ОБМЕЖЕНЬ

Насправді логіка – це те, що знає Бог, а не те, що розуміє або не розуміє людина. «Логос» – це слово реального Бога, живої духовної Особи, Котра створила весь матеріальний світ. Своім словом Бог викликав до життя Всесвіт і нас, людей. Своім словом Він запустив механізми світобудови, закономірності фізичного світу, а також ті закони, які стоять над матеріальним – духовні закони. Це принципи вищого порядку, їм підпорядковується навіть матеріальний світ: «З невидимого постало видиме» (Євр. 11:3). Усе, що сказав Бог, виконується, тому що для Нього сказати – означає створити: «І сказав Бог... і сталося так» (Бут. 1:9).

Іноді нам, людям, буває так само складно подолати свої стереотипи, як тому чоловікові з давньої історії. Йому довго пояснювали, як рухається поїзд. А він кивав головою: «Усе зрозуміло: вугілля-кочегар-топка-тепловоз-вагони... Тільки от куди коня запрягати, щоб це все поїхало?» Йому знову пояснюють, а він знову киває... і запитує про коня.

Іноді ми так само впираємося в «паркан» своїх обмежень. Наша віра прив'язана до «коня» нашого минулого досвіду, звичних уявлень про те, «як не буває». Однак у такий спосіб ми ставимо віз попереду коня. Нам слід не Божі можливості міряти своїми уявленнями, а, навпаки, свої уявлення будувати на тому, що сказав та зробив Господь і що записано в Божому Слові – Біблії. Потрібно не Божі можливості припинювати до землі, а свою віру підіймати до Небес. Не варто применшувати Всемогутнього, а, навпаки, рости, пізнаючи Його силу, логіку, реальність, духовні закони та життєві принципи. Нам би вчитися, а ми намагаємося оцінювати.

Утім, настав час відновити порядок. Розум повинен поїсти своє місце – місце Божого учня – «за партою». Він має оновлюватися Божим Словом, рости в пізнанні свого Творця. Тому що роль людського розуму – піднімати нас, людей, до розуміння Бога. Христос прийшов на Землю, щоб навчити нас цього. І тим, хто вірить у Нього, Він обіцяв: «Той робитиме діла, які Я роблю» (Івана 14:12). Логіка чудес проста: «Все можливе віруючому!» (Марка 9:23).

ХИТКА РІВНОВАГА

Поклавши ноутбук на коліна, я квапливо набирив рядок за рядком, сподіваючись якнайшвидше закінчити й хоча б трохи поспати до ранку. В опівнічній тиші робота просувалася швидко. Проте раптом до мого клацання додалося тужливе комарине дзижчання.

Непроханий гість випишував вісімки перед екраном, провокуючи мене пополювати на нього. Якийсь час мені вдавалося його ігнорувати й продовжувати роботу. Утім, комар не вгамувався й невдовзі домігся від мене перших «оплесків».

Робота зупинилася. Кровопивця все намотував кола, а я, закипаючи від злості, усе плескав і плескав повітря, доки моє плескання ледь не стало фатальним... для моєї роботи. Рвонувши всім тілом за маленьким «терористом», я нахилив коліна і... ледве встиг врятувати ноутбук, який зісковзнув на підлогу. Мить – і поєдинок з комаром обійшовся б мені надто дорого!

Скільки разів, захоплюючись і піддаючись на дрібні провокації, ми здійснюємо спонтанні вчинки, які нерідко призводять до катастроф.

Для великої біди потрібно не так і багато. Для вибуху достатньо іскри, для епідемії – кількох чхань у натовпі. Дрібна пробоїна потопить корабель, сірник спалить ліс, а необережне слово раниє серце, перетворивши квітучий сад на пустелю.

Світ, у якому ми живемо, неймовірно хиткий. А світ наших взаємин – і поготів. Він не сприймає люті, темряви й

холоду, бо створений для того, щоб кожен, хто в ньому живе, любив і відчував любов у відповідь. Шкода, що розуміння цього часто приходить занадто пізно. Почавши одного разу невинне «полювання на комара», ми дозволяємо собі захопитися. А якщо й спохвачуємося, то лише на краю безодні... Розлад, розлучення, порожнеча...

І можна багато разів засуджувати сумнозвісну американську політкоректність. Тільки з'явилася вона в них, імовірно, не від хорошого життя. Напевно, хтось, не раз і не два наступивши на граблі мультикультурності, одного разу вирішив більше не ризикувати й зробив крок від безпардонності та диктатури більшості в бік обережної запобігливості. Ідея прижилася й стала нормою.

Так, тепер вони «дмуть на воду». І перш ніж навіть пожартувати, сім разів подумують і десять разів озирнуться довкола. Та якби це був єдиний спосіб навчити людину такту й делікатності, я б двома руками голосував за тотальне введення політкоректних норм і в нашої країні. На щастя, цей штучний засіб стимулювання терпимості – не унікальний, адже є дещо краще...

Ми пов'язані одне з одним настільки тісними узами, що іноді нестерпно хочеться їх розірвати, щоб звільнитися. Проте, щойно розірвавши їх, ми відразу ж починаємо марніти від холоду самотності. Що ж робити? Може, навчитися жити з цими кайданами, добровільно погодившись на взаємну залежність від інших людей? Це – як команда альпіністів, яка піднімається на гору в одній зв'язці. Кожен дереться щосили, але акуратно, щоб не зірватися, чітко витримуючи відстань до найближчих членів команди. Будь-який необачний рух – і ви ризикуєте зависнути над прірвою, чекаючи, коли вас витягнуть.

А тепер уявімо собі, що на вершину піднімаються не друзі, готові підстрахувати й витягнути з прірви, а недруги. Для максимальної яскравості відчуттів уявіть, що серед цих недругів між небом і землею зависли ви самі... І доки ви так висите, обливаючись холодним потом, я, цінуючи кожную хвилину, яка може стати для вас фатальною, розповім вам про Чоловіка, Котрий дістався до вершини, перебуваючи не в кращій ситуації.

...Спочатку дехто «по-дружньому» запропонував Ісусові кинутися вниз із даху єрусалимського храму. Потім Його хотіли скинути з гори земляки. А

Він, усупереч ворожнечі та заздрості, спасав людей від хвороб, злиднів, ганьби та смертельних небезпек. Христос кликав їх за Собою до заповітної вершини. А коли повернув до життя Свого друга, їх обох засудили. Але ж Ісус збирався витягнути з прірви весь світ. І Він це зробив!

Знаєте, як Йому це вдалося? Христос умів любити, ніколи не відмахувався від чужих проблем, як від набридлих комарів. Він любив кожного, хто волею випадку опинився з Ним поруч. Любив, а не просто терпів, – друзів, ворогів, рідних, навіть Своїх катів. Ісус намагався навчити цього всіх нас, пропонуючи дружню допомогу та найнадійнішу зв'язку – Свою.

Згадуючи про Христа, я не припиняю захоплюватися Його великодушністю й тактом. «Він очеретини надломленої не доломить, і гнота тліючого не погасить!» – ось так поетично й точно Ісаа описав Його делікатний характер (Ісаї 42:3). Хто з нас зважиться так жити? А Ісус не просто жив так, Він саме в такий спосіб досяг вершини.

...Я так і не зміг вбити того комара. Нехай собі летить, «розповідь» своїм друзям, як змусив хлопця з ноутбуком понервувати. Зате я додрукував цю історію про мого друга Ісуса Христа, Котрий вчить мене зважувати слова й думки та вибирати з них тільки добрі. Адже й Сам Він прийшов, щоб побудувати, а не зруйнувати. Ісус не погасить, не доломить, не принизить, не зрадить. І тому я без зайвих сумнівів чіпляюся за Його зв'язку й обережно пробіраюся до вершини, на якій Він мене вже давно чекає...

Володимир Шишков

ПІДКОРЮВАЧІ ВЕРШИН

Якось жабенята вирішили влаштувати змагання: хто перший вилізе на вершину вежі.

Зібралось чимало глядачів. Усім хотілося подивитися, як жабенята стрибатимуть, і посміятися з учасників. Зрозуміло, ніхто з глядачів не вірив, що хоча б одне жабеня зможе забратися нагору. Змагання почалися, і звідусіль боків почувлися крики:

– Ім не вдасться! Це дуже складно.

– Немає шансів! Вежа занадто висока!

Жабенята одне за одним сповзали донизу, але деякі все ж дерлися далі. Натовп кричав ще гучніше:

– Занадто складно! Ніхто з них не зможе цього зробити!

Невдовзі всі жабенята втомилися й попадали, крім одного, яке піднімалося дедалі вище... Воно єдине зуміло підкорити вершину вежі. Усі почали розпитувати переможця, як йому вдалося знайти в собі стільки сил. Виявилося, переможець був глухим.

Можливо, часом і нам краще залишатися глухими до чужих сумнівів і навіть похвали?

НАШ ВЕК

Не плоть, а дух растлился в наши дни,
И человек отчаянно тоскует...
Он к свету рвется из ночной тени
И, свет обретши, ропщет и бунтует.

Безверием палим и иссушен,
Невыносимое он днесь выносит...
И сознает свою погибель он,
И жаждет веры... но о ней не просит.

Не скажет ввек, с молитвой и слезой,
Как ни скорбит перед замкнутой дверью:
«Впусти меня! Я верю, Боже мой!
Приди на помощь моему неверью!...»

Федор Тютчев

НЕМАЄ БІЛЬШЕ МІСЦЯ РОЗПАЧУ

Розуміння важливості всього, що відбувається з нами протягом життя, не залишає місця розпачу. Кожна людина покликана жити з упевненістю, що в Бога є Свої плани щодо неї й усе, що б не трапилося в її житті, слугує для певної мети. Така упевненість робить життя щасливим! Люди, які довіряють Господу, за словами автора популярних християнських книг Е. Уайт, згодом із вдячністю дивитимуться на найважчий відрізок свого шляху. Яка чудова обітниця!

Сатана вигадує всілякі спокуси для того, щоб завдати нам болю, але Бог може повернути їх на добро й використати для Своєї слави. Кожне наше переживання, яким би глибоким воно не було, несе на собі відбиток Божого задуму.

«Якими б не були ваші тривоги й випробування, розкажіть про них Господу. Ваш дух зміцниться й загартується. Для вас відкриється такий шлях, ідучи котрим ви зможете звільнитися від труднощів і розгубленості. Чим більше ви усвідомлюєте власні слабкості і безпорадність, тим більше зміцнюєтеся Його силою. Чим важчі ваші тягарі, тим благословенніший спокій ви здобудете, поклавши їх на Носія тягарів.

Обставини здатні розлучити нас із друзями, між нами можуть пролягати негасимі води океану. Проте жодні обставини, жодна відстань не спроможні розлучити нас зі Спасителем. Де б ми не були, Він по правди нашої, аби підтримати, зберегти, заохотити, підбадьорити. Любов Христа до Своїх викуплених перевершує любов матері до власної дитини. Наша перевага – знаходити спокій у Його любові й говорити: "Я довіряю Йому, бо Він віддав Своє життя за мене".

Людська любов може бути мінливою, однак любов Христа не зазнає змін» (Служіння зцілення, с. 71, 72).

«НОЧУЮ ТАМ, ДЕ МЕНЕ ЛЮБЛЯТЬ»

Сьогодні на ринку я бачив хлопця в майці з приголомшливим написом: «Ночую там, де мене люблять». Він торгував якимись «диво-губками», які очищають сковорідки від нагару. Рудий, кремезний, обличчя та спина напружені, в очах – виклик. Стоїть, немов на виставці, випнувши груди, й уважно стежить, як люди реагують на його чудову майку. Помітив мій погляд і відвернувся.

А я згадав відразу два періоди свого життя. У юності були в мене розгульні роки... І хоч такої майки я не мав, але згадувати про це зараз соромно. Коли таке хибне кредо відображене в розумі та в серці, то носити його на майці зовсім не обов'язково. Добре пам'ятаю, як після кількох місяців такого життя відчув себе ніби обвугленим зсередини. Як будинок після пожежі: зовні все майже ціле, а всередині – одні смердючі головешки й згасле вугілля.

І ще згадав, як після цього свого «обвугленого» періоду я прийшов до Церкви, прийняв хрещення, одружився, почав працювати на будівництві, аби прогнати сім'ю. Переважно це був підробіток. Де мені тільки не доводилося ночувати тієї пори... Будинки, які ми зводили, як правило, не опалювалися. Тому нічліг на об'єкті іноді бував доволі екзотичним. Одного разу вночі довелося на

горищі просто зариватися в керамзит, щоб хоч трохи зігрітися. Іншого разу ми ще з двома бідоласами три тижні ночували в темному підвалі, де я вперше в житті відчув легкий напад клаустрофобії. Також були ночівлі у вагончиках, де, окрім мене, проживали ще 30 таджиків. Про ночі, проведені просто на бетонній підлозі в спальнику, я навіть не згадую. І щоразу, лягаючи на такий імпровізований нічліг, я думав лише про одне: як би мені хотілося ночувати не тут, а там, де мене люблять, де без мене нудьгують, де любов і радість моя (це я про дружину) рахує дні до мого повернення.

Згадалося все це при погляді на рудого хлопця з ринку.

І якось раптом стало його шкода. Тому що цей напис, якщо поміркувати глибше, зовсім про інше. Насправді за цією бравадою криється туга за домом, прагнення опинитися там, де тебе завжди чекають і завжди приймуть таким, який ти є. Зустрінуть, наллють гарячого чаю, поглядять по голові й назвуть не просто на ім'я, а ласкаво, як мама в дитинстві називала. Ось про що це. І рудий хлопець з ринку теж, напевно, саме цього

прагне в глибині душі. Тільки не розуміє ще, тому що молодий. Дай Боже тобі справді завжди ночувати тільки там, де тебе люблять і чекають! У житті зовсім небагато істин, важливіших за цю.

Олександр Ткаченко

ТРИМАЙСЯ МІЦНО

Тоді як Йов і його дружина жили в спокої та затишку, на Небі точилися дебати. Похвальні слова про Йова, висловлені Богом, спровокували сатану поставити цинічне запитання: «Чи ж Йов дармо боїться Бога?» (Йова 1:9). Звідси можна дійти щонайменше двох висновків. Перший: сатана вірив, що люди невиліковно егоїстичні навіть у своїх взаєминах із Богом. Другий: він був переконаний не тільки в егоїзмі Йова, а й у тому, що Господь захищав

його й був прихильний до нього, незважаючи на його «небезкорисливу» богобоязливості. Коли сатана залишав Небесні двори, у нього був дозвіл від Бога довести свою правоту.

На Йова раптом одна за одною обрушилися біди. Коли вісники принесли жахливі новини, Йов роздер свій одяг, обстриг голову й поклонився Богові. Він був навчений вірити, що все, чим він володів, не було його власним, але отриманим від Бога, і він міг розпоряджатися цим лише з Його дозволу. Йов утілював цей урок у життя.

А що можна сказати про дружину Йова? Хіба вона не пройшла через ті ж самі переживання, що і її чоловік? Хіба вона не втратила своїх дітей, слуг, становище в суспільстві, друзів – усе, крім свого чоловіка, тіло якого вкрилося нарівами й так неприємно пахло, що їй було важко перебувати поруч із ним? Звісно, вона все це пережила, але її реакція на втрату відрізнялася від реакції чоловіка.

Доки все було чудово, дружина Йова насолоджувалася Божими благословеннями. Вона виростила й виховала десяткох дітей. Та коли ситуація погіршилася, її віра, здавалося, почала зникати так само швидко, як і її майно. Вона наблизилася до купи попелу, на який сидів її чоловік, зіскрібаючи

відмерлу шкіру уламком черепиці, і промовила:

– Ти ще міцно тримаєшся в невинності своїй? Прокляни Бога – і помреш!

На випробування, що їх спіткало, Йов і його дружина відреагували по-різному. Чому? Йов витримав випробування завдяки своїм близьким взаєминам із Богом. Однак вони виникли не тоді, коли прийшла біда, а були перевірені на міцність часом. Їхня дружба зростала в роки благополуччя. Дружина ж Йова не підтримувала з Господом таких взаємин, і в годину неолі її недосконала віра не мала сил зміцнити довіру до Бога.

Історія Йова та його дружини спонукає нас замислитися над нашими взаєминами з Богом. Ми поклоняємося Господові тому, що любимо Його, чи тому, що Він може щось зробити для нас? Чи має сатана рацію, звинувачуючи нас у тому, що ми поклоняємося Богові заради благословень, які отримуємо?

Учорашній день відійшов у минуле, завтрашній – ще в майбутньому, але сьогодні належить нам. Сьогодні ми повинні зробити наші взаємини з Богом якнайміцнішими.

Б. Кендел

КОГО СЛУХАТИ? -

Перш ніж зробити будь-який важливий крок, усі ми з кимось радимося. Один телефонує друзі, інший обговорює питання з батьками, хтось шукає відповідь у пошуковому рядку Інтернету, деякі намагаються віднайти поради в книзі поважного філософа. Є й ті, хто звиряється з життєвими принципами відомих історичних постатей (наприклад, Сталін часто брав приклад з Івана Грозного). Хтось орієнтується на сучасних світил: «селебритіс» (так званих «зірок»), політиків, успішних підприємців. І лише меншість питає поради в Бога.

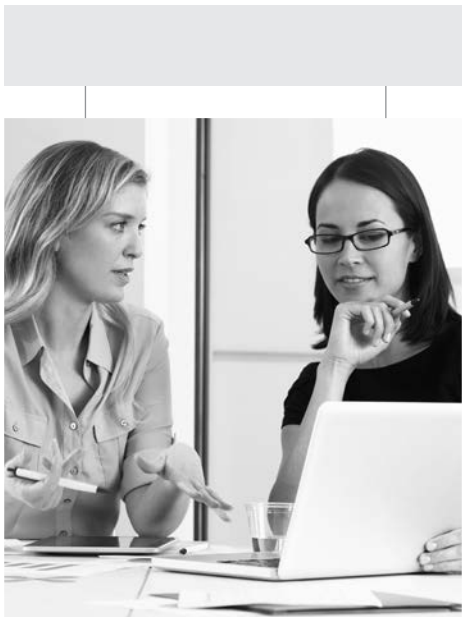
При цьому нерідко на нас дуже впливають звичайні люди, у яких є одна перевага: вони поруч з нами. Це наші родичі, сусіди, колеги, однокурсники – усі ті, з ким ми часто бачимося й спілкуємося. Вони формують наше оточення. А до оточення зазвичай пристосовуються. Ми ж не хочемо жити, як на вулкані! Ми не хочемо, щоб сусідка зустрічала нас потоком лихослів'я, домашні – докорами, колеги – насмішками, а начальство – невдоволенням.

Наше бажання жити в злагоді з людьми, спілкування з якими займає переважну частину нашого життя, є цілком обґрунтованим. Проте тут головне – не перестаратися. Намагаючись догодити всім, можна втратити власне життя. Як же дізнатися, коли повага до інших переростає в догоджання, небезпечне серйозними наслідками?

ТРИ ЗАПИТАННЯ ДО СЕБЕ

Ось кілька запитань, які допоможуть визначити, чи сильні ви надмірно догоджати іншим.

Яка ваша перша реакція, коли ви чуєте критику на свою адресу: здивування, спантеличеність, опір, інтерес чи ж сильне збентеження, страх? Якщо критика вас дуже засмучує або лякає, значить думка людей занадто важлива для вас.

Чи висловлюєте ви свій погляд у компанії першим, не чекаючи, доки висловляться інші? Ви робите це часто, іноді (коли впевнені у своїй думці) чи взагалі ніколи не говорите першим? Якщо ви не пригадуєте випадку, коли б озвучували свої погляди людям, імовірно, для вас занадто важливе схвалення інших.

Чи вмієте ви говорити людям «ні»? Згадайте, коли востаннє ви робили це. Чи легко вам відмовити людині, якщо її прохання суперечить вашим принципам? Чи попри незручність ви все одно робите так, як вважаєте правильним? А можливо, ви не в змозі сказати «ні» й виконуєте будь-яке прохання, навіть якщо вам доводиться переступити через себе?

Якщо ваш варіант відповіді – останній, ви в небезпеці. Ви відвикаєте робити вільний особистий вибір і легко можете стати маріонеткою в чужих руках. Головна ознака нездорової залежності від чужої думки – людина підлаштовується під інших навіть тоді, коли внутрішньо переконана, що вони помиляються.

У ПАСТЦІ

Ми часто проживаємо чуже життя, покинувши спроби реалізувати свої найсвітліші мрії. Ми не наважуємося на правильні вчинки, вважаючи, що люди засміють! Коли ми були малі, хтось глузував з нашої наївності – і тепер ми шосили намагаємося здаватися цинічними. Нашу щедрість обізвали безглуздя – і відтоді ми ламаємо себе, зображуючи розважливості і прагматизм, пригнічуючи в собі бажання допомагати іншим. Колись хтось висміяв наші юні мрії про чисту любов – і ось уже ми самі граємо чужими серцями, намагаючись приглушити власний біль. Хтось «авторитетний» впевнено заявив: «Немає сенсу молитися й вірити в Бога, казки все це», – і ми «гасимо» свою душу, проганяємо думки про Бога, живемо так, наче Його немає. А коли згрішимо, то бажаємо, щоб Його справді не було. Поклоняючись думці людей, ми втрачаємо віру в істинного Бога.

Але ж ці люди – колеги, сусіди, знайомі, навіть родичі – можуть помилятися. І, сліпо підкоряючись їхнім судженням, ми втілюємо їхні помилки у своє життя, а отже, пожемо наслідки цих помилок.

Коротко й мудро сказано в Біблії: «Страх перед людиною пастку дає» (Прим. 29:25).

Як вибратися з пастки?

1. Потрібно зрозуміти, чому думка інших нас так бентежить. Часто це відбувається з єдиної причини: у глибині душі ми вважаємо, що від цих людей залежить наш добробут і життя.

Ми переживаємо, що гнів керівника поставить хрест на кар'єрі. Ми думаємо, що наша соціальна значущість залежить від кількості друзів... Скільки людей починає курити, пити або вживати наркотики тільки тому, що в їхній компанії так заведено! Чимало й тих, хто боїться ходити до церкви: а раптом знайомі назвуть фанатиком?

Однак урешті-решт наша кар'єра залежить не від керівника, а від нашого професіоналізму: хороші фахівці потрібні скрізь. І якщо від нас відвернулися друзі, це не означає, що ми залишилися одні! До того ж справжніх друзів не так і легко втратити. А ось ті, хто тягне нас донизу, – насправді не друзі.

2. Слід усвідомити: людей треба любити й поважати, але їх не можна боятися. Їхня думка – не вирок. Це просто думка! Тому Біблія радить: «Якщо це залежить від вас, – живіть з усіма людьми в мирі» (Римл. 12:18).

3. Щоб звільнитися від постійного неспокою з приводу того, що скажуть люди, треба довіритися думці Бога.

ВЛАДА ЗМІНЮЄТЬСЯ!

Саме від Господа, а не від людей насправді залежить наше життя: чоловік мислить, а Бог рідить. Господь від початку знає, що буде вкінці (див. Ісаї 46:10). Він створив цей світ, бudo-ву якого вчені століттями намагаються зрозуміти. У Його владі – створити необхідні умови незалежно від планів людей. Боже Слово – це слово Творця Всесвіту. Одного разу ми всі постанемо перед Ним. І тоді наша доля залежатиме не від того, що про нас думали люди, а від того, що про нас думає Бог. Його думка – єдине, чому слід беззастережно довіряти. Бог дав нам життя, і тільки Він знає, як поліпшити його якість, «щоб надміру мали» (Івана 10:10). Коли ми щиро прагнемо дотримуватися заповідей Божих, записаних у Біблії, закони світобудови починають діяти на нас: «Тим, які люблять Бога... все сприяє до добра» (Римл. 8:28).

А як щодо тих гріхів, які ми вчинили в минулому? Щоб ми могли отримати прощення, дві тисячі років тому Ісус Христос, Божий Син, прийшов на Землю в людському тілі, викупив наші гріхи Своєю смертю на хресті й воскрес. Якщо ми віримо в Нього й щиро каємося, Бог прощає нас і приймає як своїх дітей. Господь дарує нам краще життя з Ним уже сьогодні й дає обітницю вічного життя.

ДЛЯ ТЕБЕ

Зупинись на хвилину,
Подивись навколо.
Все для тебе, людино:
Небо, річка і поле,

Сонце, хмарки і вітер,
І повітря, і роси,
Запахні трави й квіти,
І верби довгі коси.

І цей спокій суботи –
Відпочинок людини
Від турбот і роботи
Для всієї родини.

Це у часі зупинки,
Що для тебе, людино.
Цінуй кожну хвилинку
У святий відпочинок.

Від гріха відвернися
(Дні-бо злі і лукаві)
І Творцю поклонися.
Він гряде скоро в славі!

Неля Ситарук

ВАШЕ МАЙБУТНЄ

Майбутнє визначається сьогодні, Змінити його можеш зараз ти. Сьогодні волю виконай Господню, Щоб у майбутнє впевнено йти.

Ніхто, крім вас, його змінить не може, Як жити вам – не вирішить ніхто. Якби ж то був у вас фундамент Божий В святому Імені єдиному – Христос!

Як легко до поганого звикати!
А як нелегко розлучатись з ним!
Ти спробуй звичок пута розірвати,
Які тобі прийшли від сатани!

Думки гріховні тільки Бог побачить,
Якщо про них не хочеш розказати.
У нас життя змінилося б на краще,
Якби могли ми Богу довірять.

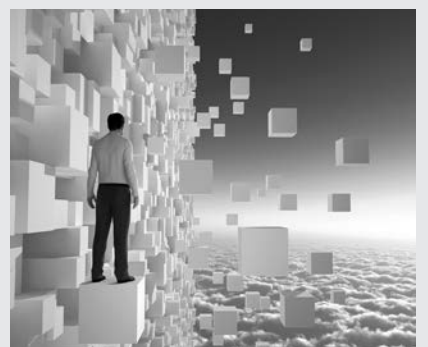
Ми обманути можемо людину,
І виявитись може той обман.
А Бог сердечні бачить в нас глибини,
На жаль, безгрішних в нас людей нема.

Між ними ті, що від гріха тікають
І каються, якщо хто з них згрішив,
І Бога визнають і прославляють
Всіма клітинами стражденної душі.

Також і ті, що гріх свій полюбили,
Йому і тіло, й душу віддають.
Він їх зв'язав, знущається постійно
І волю їм нав'язує свою.

Не вас навчати гарне де й погане,
Бо це ви добре знаєте й самі.
Той звільнення від всіх гріхів дістане,
Себе хто з Богом в серці переміг.

Михайло Михайлюк

Цікаво!

1. Давид посідає друге місце після Ісуса за кількістю згадок у Біблії: у Старому Завіті – 1144 рази, у Новому – 59 разів, загалом – 1203 рази. Сарра, дружина Авраама, посіла перше місце серед жінок: її ім'я згадується у Святому Письмі 66 разів.

2. Біблія – доволі велика Книга, у ній налічується близько 3,5 млн букв. Кількість слів коливається між 773 692 і 773 746 залежно від того, як їх рахувати.

3. Старий Завіт був написаний єврейською мовою, а кілька уривків – арамейською. Новий Завіт писали давньогрецькою мовою.

4. Метушалах прожив найдовше з усіх на Землі – 969 років (див. Бут. 5:27).

5. Найдовше був на царському престолі Манасія – 55 років (див. 2 Хронік 33:1). Найменше з усіх правив цар Зімірі: він носив корону лише сім днів (див. 1 Цар. 16:15).

6. Найменший Новий Завіт був надрукований наприкінці XIX століття методом фото-механічного зменшення. Книга вийшла розміром 1,9 см х 1,6 см і менш ніж 1 см завтовшки. В обкладинку було вкладене невелике збільшувальне скло, щоб можна було прочитати текст.

7. Єврейське Святе Письмо (Танах), назване християнами Старим Завітом, складається з 24-х книг. Усі вони умовно поділяються на три частини: Закон (Тора), пророки та Писання.

8. Тільки спеціально підготовлені масорети мали право переписувати біблійні книги, оскільки цей процес вимагав ретельності. І щоб під час переписування навіть випадково не вкралася якась помилка, була розроблена система підрахунку слів і букв у кожному сувої. Отож кількість літер у п'яти книгах Мойсея дорівнює 305 607, в інших книгах – 846 600, а сума букв усього Старого Завіту становить 1 152 207.

Дослідження найдавніших єврейських сувоїв, знайдених у середині XX століття в містечку Кумран біля Мертвого моря й датованих до II-III ст. до н. е., показали сенсаційний результат: у них немає істотних розбіжностей з тими, що датуються тисячоліттям пізніше. Біблія – достеменне Слово Бога!

ТИ – НЕ ВИПАДКОВІСТЬ!

Деякі вчені-еволюціоністи вважають, що нашій Землі 4,5 мільярди років. Вони вірять, що життя зародилося в первинному океані, ніби в киплячому «бульйоні», і що саме там внаслідок «випадкових» хімічних реакцій і виникла перша клітина. А далі через мільярди років шляхом еволюції з першої клітини нібито з'явилася людина...

А тепер на мить уявімо, що вік Землі – справді кілька мільярдів років. І відразу ж парадокс: за весь цей час ані вітри, ані дощі, ані сонячна радіація, ані будь-які інші природні чинники так і не змогли виліпити з каменю хоча б щось віддалено схоже на людську постать чи обличчя. А йдеться лише про камені. Наскільки складнішим і унікальнішим, на відміну від кам'яної брили, є організм людини! Ось тільки деякі факти.

МОЗОК

- Людський мозок генерує за день більше електричних імпульсів, ніж усі телефони світу, разом узяті.
- У головному мозку людини за одну секунду відбувається 100 тис. хімічних реакцій.

НЕРВОВА СИСТЕМА

- У тілі дорослої людини близько 75 км (!) нервів.
- Мережа нейронів мозку в 1400 разів складніша за всю телефонну мережу земної кулі, швидкість біосигналів у нейронах сягає 7 км/с.
- Нервова система людини містить близько 10 млрд нейронів і приблизно в сім разів більше клітин, які їх обслуговують (опорні та живильні). Лише 1 % нервових клітин виконує «самостійну роботу»: приймає відчуття із зовнішнього середовища та керує м'язами. 99 % – це проміжні нервові клітини, які виконують функцію підсилювальних та передавальних станцій.

ОБЛИЧЧЯ

- При одній тільки усмішці в людини працює 17 м'язів.
- Язик містить близько дев'яти тисяч смакових рецепторів.

ВОЛОССЯ

- Середня кількість волосся на голові: у блондинів – 140 тис., у брюнетів – 102 тис., у шатенів – 109 тис., у рудоволосих – 88 тис. Загальна кількість волосся на тілі, крім голови, – близько 20 тис.
- Волосся росте зі швидкістю 0,35-0,4 мм на добу. Тобто за день наше волосся подовжується, якщо порахувати загальний приріст довжини, приблизно на 30 м. Довжина волосся на голові, яку відрощує людина в середньому протягом життя, становить 725 км.

ОЧИ

- Око здатне розрізняти 130 250 чистих кольорних тонів і 5-10 млн змішаних відтінків.

ВУХА

- У внутрішньому вусі міститься близько 25 тис. клітин, що реагують на звук. Діапазон частот, які сприймає людський слух, – приблизно між 16 і 20 000 Гц.

- Ми усвідомлюємо звук через 35-175 мс після того, як він дійшов до вуха. Ще 180-500 мс потрібно вухові для того, щоб «налаштуватися» на приймання цього сигналу, досягнувши найкращої чутливості.

НІС

- Площа нюхової зони носа – 5 см². Тут розташовано близько мільйона нервових закінчень. Щоб у нервовому нюховому волокні виник імпульс, на його закінчення має потрапити близько восьми молекул пахучої речовини. Щоб людина відчула аромат, має активізуватися не менш ніж 40 нервових волокон.

ШКІРА

- У шкірі розсіяно 250 тис. рецепторів холоду, 30 тис. рецепторів тепла, мільйон больових рецепторів, півмільйона рецепторів дотику та три мільйони потових залоз.
- За життя шкіра людини змінюється приблизно 1000 разів.

ЛЕГЕНІ

- Площа поверхні легенів становить близько 100 м² і приблизно дорівнює площі тенісного корту.
- Доросла людина робить близько 23 тис. вдихів (і видихів) за день.

СЕРЦЕ ТА КРОВОНОСНА СИСТЕМА

- Загальна довжина кровоносних судин в організмі людини – приблизно 100 000 км.
- У дорослої людини серце за день перекачує близько 10 000 літрів крові.
- За один рік серце людини робить 36 800 000 ударів.

ШЛУОК

- Що два тижні наш шлунок повинен заново виробляти нову внутрішню оболонку, інакше він сам себе перетравить.
- Під мікроскопом
- Людина складається з понад 100 000 000 000 000 клітин (ста трильйонів).
- Людська ДНК містить близько 80 тис. генів.
- Ітидосівіриш,щоти–результатякихось «випадкових» хімічних реакцій і що твій прабадько – якась «амеба»?!
- А псалмист Давид, цар юдейський,

вигукував у захваті: *«Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!»* (Псал. 139:14).

Ти і я – ми справді дивно утворені, створені за образом і подобою Бога. У нашого організму, як і в усього живого на Землі, є Автор, Творець.

Те, що ти з'явився на світ, – зовсім не випадковість. Ти – задум Божий. Ти не просто мандрівник на цій Землі! У Бога для твого життя є Його особливий дивовижний план. І ти маєш привілей спілкуватися зі своїм Творцем!

«Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!» – співав Давид.

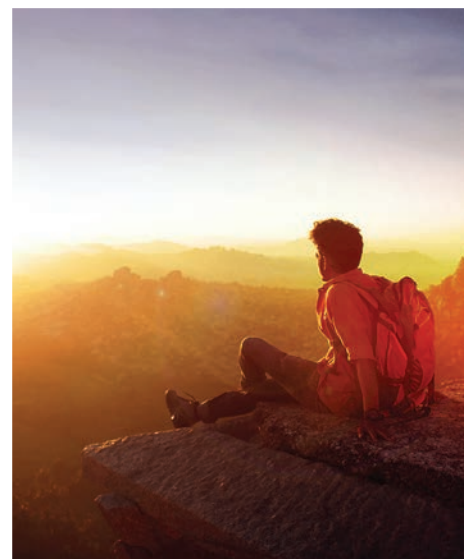
Чи усвідомлюєш ти унікальність свого народження? Чи відчуваєш необхідність у спілкуванні з Творцем, Автором твого життя?

Бог жадає спілкування з тобою: *«Заприсягнися із Ним, та й май спокій, – цим прийде на тебе добро»* (Йова 22:21). Дві тисячі років тому Ісус Христос, Син Божий, прийшов з Небес на цю Землю, щоб примирити грішну людину зі Своїм Отцем, примирити з Ним і тебе, і мене!

Чи бажаєш ти прийняти Ісуса Христа у своє серце? Чи готовий ти сповідувати Його своїм Господом і Спасителем, розкавшись у своїх гріхах?

Зроби перший крок назустріч Богові, прийми Його як особистого Спасителя. І краще зроби це сьогодні! Чому? Та хіба ми знаємо, що з нами може трапитися вже завтра?!

Петро Нестерук

ТВ-програма на СЕРПЕНЬ (05.08 – 11.08)*

HOPE.UA

НЕДІЛЯ 5 серпня

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я - одне життя
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 Є проблема
10:00 Малюваки
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 2Я - одне життя
12:00 Богослужіння
13:20 Людина. Храм. Спасіння
14:00 ЛоМастер
14:20 Грани музики
15:00 В гостях у Добрячка (сурдо)
15:20 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Є проблема
16:30 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
17:50 Сложных текстов нет
18:10 Вопрос служителю церкви
18:30 ...є Любов
19:00 Диагноз: здоров'є
19:30 Інша сторона
20:30 Рожеві окуляри
21:00 Вісті Надії: тиждень
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Удивительные факты
23:00 Грани музики
23:40 Філософський камінь

ПОНЕДІЛОК 6 серпня

07:00 Так чи інакше
08:00 2Я - одне життя
09:00 Є проблема
09:30 Спасенні
10:00 Реформація.500
10:30 Людина. Храм. Спасіння
11:00 А что, если да?
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Сложных текстов нет
13:20 Вісті Надії: тиждень
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Удивительные факты

17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:00 Реформація.500
18:30 Мозаїка батьківства
19:00 Так чи інакше
20:00 Познаем истину
20:50 Пригоди Марка
21:00 Інша сторона
21:40 Рожеві окуляри
22:00 В контексті
23:00 Дорогами християнства
23:40 Вопрос служителю церкви

ВІВТОРОК 7 серпня

07:00 Познаем истину
08:00 Дивовижні відкриття
09:00 В контексті
10:00 Рожеві окуляри
10:30 Дорогами християнства
11:00 А что, если да?
12:00 Реформація.500
12:30 Людина. Храм. Спасіння
13:30 Є проблема
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Інша сторона
15:00 2Я - одне життя (сурдо)
16:00 Вісті Надії: тиждень
16:40 В контексті
17:40 Дорогами християнства
18:20 Так промовляє Біблія
19:00 Рожеві окуляри
19:20 Дивовижні відкриття
20:20 Є проблема
20:50 Вечірні історії
21:00 2Я - одне життя
22:00 ...є Любов
22:30 Біблія продовжує говорити
23:00 Дивовижні відкриття

СЕРЕДА 8 серпня

07:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
08:30 В контексті
09:30 Філософський камінь
10:00 Біблія продовжує говорити
10:30 Людина. Храм. Спасіння
11:00 А что, если да?
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 ДЖЕМ

13:30 Диагноз: здоров'є
14:00 ЧП+
14:10 Людина. Храм. Спасіння
14:40 Рожеві окуляри
15:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ (сурдо)
16:30 Так чи інакше
17:30 Вісті Надії: тиждень
18:10 В контексті
19:10 ЧП+
19:15 Філософський камінь
19:30 Счастье вопреки всему
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Пригоди Марка
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Счастье вопреки всему

ЧЕТВЕР 9 серпня

07:00 ДЖЕМ
08:25 Дорогами християнства
09:00 Удивительные факты
10:00 Інша сторона
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 А что, если да?
12:00 Спасенні
12:30 Мозаїка батьківства
13:00 Біблія продовжує говорити
13:30 Малюваки
14:00 В контексті
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Вісті Надії: тиждень
16:40 Мозаїка батьківства
17:00 ...є Любов
17:30 Інша сторона
18:10 «Притчи рабби Иисуса» с Александром Болотниковым
19:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
20:30 Є проблема
21:10 Так промовляє Біблія
22:00 Удивительные факты
23:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ

П'ЯТНИЦЯ 10 серпня

07:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
08:30 Людина. Храм. Спасіння
09:30 Біблія продовжує говорити
10:00 Так чи інакше
11:00 А что, если да?
12:00 МЕДРЕФОРМА: РЕАЛІЇ
13:30 Так промовляє Біблія
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 2Я - одне життя
15:10 Познаем истину (сурдо)
16:00 ДЖЕМ
17:00 В контексті
18:00 Грани музики
18:40 Інша сторона
19:30 Суботній вечір
20:20 Людина. Храм. Спасіння
20:50 Пригоди Марка
21:00 Сложных текстов нет
21:20 2Я - одне життя
22:10 Познаем истину
23:00 Суботній вечір

СУБОТА 11 серпня

07:00 2Я - одне життя
08:00 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
10:50 «Притчи рабби Иисуса» с Александром Болотниковым
11:30 Богослужіння LIVE
13:00 Суботній вечір
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:20 ...є Любов
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Грани музики
19:30 Дорогами християнства
20:20 Людина. Храм. Спасіння
20:50 Пригоди Марка
21:00 Є проблема
21:30 «Притчи рабби Иисуса»
22:10 Вісті Надії: тиждень
22:50 Інша сторона
23:30 ...є Любов

НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ

НА СПУТНИКУ

ASTRA 4A

В КАБ.МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ.ДОДАТКАХ

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71,
04071 Україна

contact-hope

Вивчайте
Біблію
разом з нами online на сайті
bible.ua

«Ті, хто очікує»

Документальний фільм про адвентистів з інформаційним буклетом*

Їхня чисельність по всьому світу в понад 200 країнах становить близько 25 млн людей та продовжує стрімко зростати з кожним роком. Вони вважають, що Біблія – це Слово живого Бога та єдине джерело віри. Вони ведуть активну благодійну діяльність, надають великого значення фізичному та духовному здоров'ю. Чому ж вони називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр./рос.

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

РИЗИК

Сміятися – це ризик здатися нерозумним.
Плакати – це ризик здатися сентиментальним.
Тягнутися до іншого – це ризик зв'язати себе взаєминами.
Звіриту комусь свою душу – це ризик розкрити свою справжню сутність.
Поділитися з іншими своїми думками та мріями – це ризик втратити їх.
Любити – це ризик не відчувати взаємність.
Сподіватися – це ризик впасти в розпач.
Намагатися – це ризик зазнати невдачі.
Живучи, ви ризикуєте померти.

Однак потрібно йти на ризик, тому що в житті найбільша небезпека криється в тому, що ти нічим не ризикуєш. Людина, яка нічим не ризикує, нічого не робить, нічого не має й нічого собою не являє. Можливо, така людина уникає страждань та горя, але вона не може вчитися, відчувати, змінюватися, рости, любити, жити. Перебуваючи в путях своєї надійності, вона є рабом, адже поплатилася своєю свободою.

Тільки той, хто ризикує, – вільний.

Макс Лукадо

ФАКТЫ

По утрам на травы выпадают росы,
 Звезды можно видеть только в темноте.
 Дважды два – четыре, это очень просто.
 Человек без Бога равен пустоте.

Не сравнивай с цветами, брошенными в стужу,
 Не сравнивай с пейзажем обмелевших рек,
 Ничего на свете не бывает хуже,
 Нежели забывший Бога человек.

Он, как тьма, исчезнет под лучами света,
 Он, как пар, поднялся от земли, и вот
 Ты сегодня с нами, ну а завтра где ты?
 Человек без Бога – жалкий эпизод.

Вот и все, но только было бы нечестно
 На печальной ноте оборвать мой слог.
 Если бьется сердце, то, поверь, уместно
 Говорить, что нужен человеку Бог.

Богу все возможно, с Богом все по силам.
 И когда обложен ты со всех сторон:
 Слева или справа, с фронта или с тыла, –
 Важно, чтобы рядом оказался Он.

И тогда Живущий в синеве небесной
 Посмеется, глядя на твоих врагов.
 И просторно станет там, где было тесно,
 И вернется песня в изобилие слов.

Не покинет праздник твоего порога,
 Радость не оставит твоего лица,
 Люди дорогие, твердо верьте в Бога –
 Во Святого Духа, Сына и Отца.

.....
 Остается только подвести итоги
 И расставить точки на свои места:
 Это очень сильно, если люди в Боге,
 А без Бога люди – просто жалкий прах.

Леонид Писарчук

НЕПРАВДА, ЯКА ПОНЕВОЛИЛА СВІТ

Життя – складне явище, і майже кожен з нас живе в полоні своїх міражів, примарних надій і мрій. Народившись, ми відразу ж потрапляємо до полону – полону очікування ЗАВТРА. Кожен день стає днем очікування: завтра я стану успішним, завтра я піду до школи, завтра я стану відомим музикантом, завтра я буду опорою для батьків, завтра я стану щасливим у шлюбі та приділятиму більше уваги дітям, завтра я радітиму життю, ЗАВТРА ... Утім, правда в тому, що завтра просто не існує! *«Не вихвалюйся завтрашнім днем, бо не знаєш, що день той породить»* (Прип. 27:1). Існує одна реальність – сьогодні.

Учора – це те, чого вже немає. Завтра – це те, чого ще не існує. І хто може знати чи навіть стверджувати, що це «завтра» все ж таки настане в його житті? Ти можеш сподіватися, мріяти, планувати, але як можна жити завтрашнім днем? Він належить тільки Богові, і те, будеш ти в ньому чи ні, залежить від Нього!

Щоранку, прокидаючись із Божої ласки, ти вже вирішуєш, де житимеш – учорашнім, сьогоднішнім чи

завтрашнім. Проте для багатьох сьогодні – це лише зал очікування. Вони народжуються, дорослішають, але так і не починають жити повноцінно, відкладаючи найважливіше «на завтра». Вони живуть неначе впівсили, думаючи, що завтра встигнуть усе.

«Завтра я прийму важливе рішення. Завтра скажу, що люблю. Завтра розповім про Христа. Завтра позбудуся поганої звички. Завтра...» Тут і криється обман: ми постійно не встигаємо до того завтра! Ось так і залишаємося, не полюбивши, не висловивши, не створивши, у порожньому залі очікування, дивлячись, як життя швидкоплинно потягом пролітає повз.

Завтра – це найгеніальніша та найжахливіша за своєю силою неправда, яка охопила все людство. Тим-то й відрізняються розумні від нерозумних, талановиті від ледачих і добрі від злих, що використовують сьогоднішні можливості,

замість того щоб відкладати на завтра. Приспані примарними мріями про завтрашній день, ми навіть не здогадуємося про те, наскільки великі масштаби втраченого! У гонитві за «синім птахом щастя завтрашнього дня» ми втрачаємо сон і апетит, сили та здоров'я, але так і залишаємося ні з чим.

Тож чи варто відкладати життєво значущі справи на ЗАВТРА? Чи є гарантія того, що, відклавши щось важливе на потім, ти зможеш це зробити? Біблія говорить: *«Цінуючи час, бо дні лукаві»* (Ефес. 5:16); *«Шукайте Господа, доки можна знайти Його, кличте Його, як Він близько!»* (Ісаї 55:6). Чи впевнений ти, що завтра встигнеш зробити все задумане? Чи, можливо, усе ж таки варто почати жити сьогодні, щоб завтра вже ні про що не шкодувати?!

Тая Омельченко

НЕ ПРОГАНЬТЕ ДОБРОЇ ЗВІСТКИ!

Колись Ісус Христос попереджував Своїх учнів: *«Бо так, як було за днів Ноя, таким буде прихід Сина Людського. Бо так, як у ті дні перед потопом їли й пили, одружувалися і виходили заміж – аж до того дня, як Ной увійшов у ковчег, і ніхто не знав; аж ось прийшов потоп і забрав усіх, – таким буде і прихід Сина Людського»* (Матв. 24:37-39).

Хто уважно досліджує Біблію, вивчаючи ознаки останнього часу, той знає, що ми живемо перед Другим приходом Ісуса Христа. Історія повторюється. Наш світ потопляє в беззаконні, це очевидно для кожного мешканця Землі. Державні діячі, учені та звичайні люди занепокоєні: що очікує нашу планету? Чи не станемо ми жертвою ядерної війни чи екологічної кризи – наслідків діяльності людства? Та ось ще важливіше питання: чи є сьогодні ковчег спасіння для охочих у нього потрапити?

Якщо ви – один з тих, кого цікавить відповідь на ці запитання, видавництво «Джерело життя» приготувало для вас чудовий подарунок – серію навчальних посібників «Дивовижні факти». Ви можете замовити їх за телефоном «гарячої лінії»: 0-800-30-20-20 (безплатно).

Якщо ж ви бажаєте детальніше дізнатися саме про те, як розвиватиметься протистояння між добром і злом в останні дні, пропонуємо вам придбати останню книгу із серії «Конфлікт віків», що називається «Велика боротьба». Ця унікальна книга описує велику боротьбу між добром і злом упродовж усієї історії людства. І ви зможете самі переконатися в істинності її свідчень.

З питань придбання книги ви можете проконсультуватися за телефонами: (093) 550-09-62; (097) 767-72-21; (044) 592-81-90.

Не проганьте свого шансу дізнатися добру звістку для себе!

КОВЧЕГ

Сменяя век за веком, жизнь текла.
Планета стала парником разврата,
Любовь растлилась, кажется, дотла,
Под жуткий смех вселенского пирата.

И в каждой мысли было только зло,
А сердце Бога болью наполнялось.
Потом вдруг и решение пришло,
И вот что сделать Господу осталось:

«Конец Я этой жизни положу
Во всем, что носит на себе планета,
Потопом грешных мира накажу,
Но не оставлю Землю без завета.

Ведь человеку Я пообещал
Победу над нечистой ратью змия,
И столько лет Я их терпел, прощал,
Теперь же времена грядут другие».

Он выбрал Ноя, лучшего из всех,
И повелел сто двадцать лет трудиться,
Чтобы построить для землян ковчег,
Где все, кто верит, смогут поместиться.

Сто двадцать лет Ной строил и вещал,
Но верить люди вовсе не спешили.
Бог терпеливо эти годы ждал,
А грешники безудержней грешили.

И вот войти Бог Ноем повелел,
Жене его, трем сыновьям, их женам.
Для выбора уже пришел предел,
Начался суд согласно всем законам.

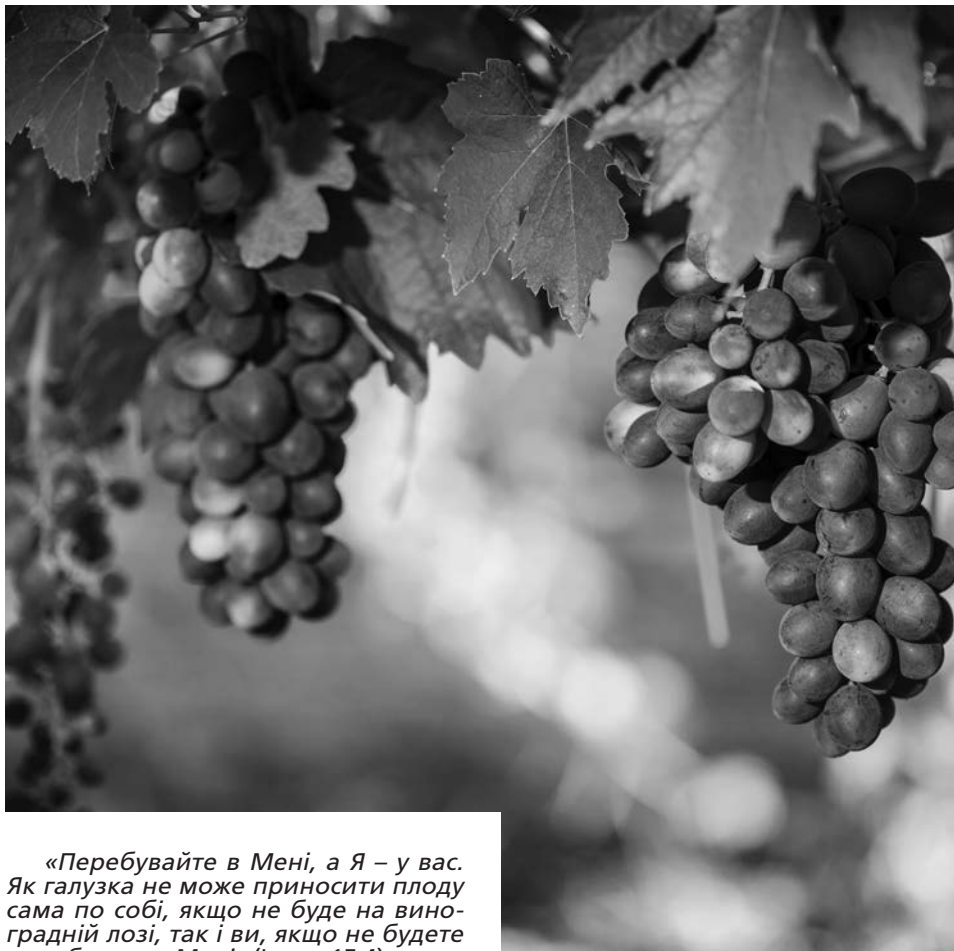
Гром грянул. Барабанил громко дождь
По крыше деревянного ковчега,
И радовался темных духов вождь,
Все норовя ковчег толкнуть с разбега.

И ликовал, что гибнет грешный мир,
Отчаявшийся взгляд лова злорадно,
Разверзлись бездны. Где-то рос Памир,
Земли меняя облик многократно.

Но все вершины были под водой,
Никто не спасся, лишь в ковчеге Ноя
Животные и он со всей семьей –
Спасенное наследие земное.

Ольга Бокова

ПЕРЕБУВАЮЧИ В ХРИСТІ

*«Перебувайте в Мені, а Я – у вас.
Як галузка не може приносити плоду
сама по собі, якщо не буде на вино-
градній лозі, так і ви, якщо не будете
перебувати в Мені» (Івана 15:4).*

Як відсічену гілку винограду, без листя й неживу, прищеплюють до живого стовбура й вона наповнюється життям і силою виноградної лози, пускаючи бруньки, розквітаючи та приносячи плід, так і грішник через покаєння й віру може з'єднатися з Христом, стаючи учасником Божественної природи та приносячи плід святого життя у своїх ділах і словах. Ісус має *«в Собі життя»* (Івана 5:26), і це життя Він безоплатно пропонує душам, мертвим через злочини та гріхи. Він наділяє їх Своєю чистотою, честю та величчю.

Слабка гілка, прищеплена до живої лози, стає її частиною. Вона живе, доки з'єднана з лозою. Так і християнин живий тільки в єднанні з Христом. Грішна людська природа з'єднується зі святою Божественною сутністю Спасителя й Господа. Віруюча душа перебуває в Христі й стає одним цілим з Ним. Коли між людьми виникає симпатія й вони часто спілкуються одне з одним, то їхні смаки та вподобання

стають схожими. Так і ті, що перебувають у Христі, любитимуть те саме, що любить Він. Вони свято дотримуватимуться Його заповідей.

Гілка, що живиться від материнської лози, зацвітає й приносить плід. Важкі ароматні грона свідчать про її єднання з живою лозою. Так і християнин, який перебуває в Ісусі, приносить плід. Як соковиті виноградні грона, у його характері та житті виявиться дорогий плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість.

Прийміть рішення бути плідним паростком живої Лози. Щепи може розростатися, тільки коли отримує життєву силу від материнського стовбура. Використовуйте ж кожну можливість єднання з Христом. Вірячи в Нього, люблячи, наслідуючи Його й цілком покладаючись на Нього, ви станете одне з Ним; і через вас світові будуть явлені Його життя та характер.

ИДЕАЛ

«На кого быть похожим ты хочешь?» – Задал в классе учитель вопрос.
«Я – на папу, он самый хороший!» – Сразу мальчик один произнес.

«Я хочу, – друг его отвечает, – Походить на героя того, Кто всегда и везде побеждает. Его часто я видел в кино».

«У меня идеал есть получше, – Отвечает другой ученик. – Робин Гуд – такой сильный, могучий, Все боялись его богачи».

«На актрису!», «На добрую фею!», На хороших, порой на плохих... Выбирали детишки примеры, Походить им хотелось на них.

«Ну а ты что молчишь, Ангелина? Выбирай идеал для себя!»
«На Иисуса Христа, Божья Сына, Я хочу быть похожей всегда».

Удивление было на лицах, Класс затих, объяснения ждал.
«Ко Христу нужно всем обратиться – Он на свете один идеал!»

Он могучий, великий и сильный, Любит всех: и друзей, и врагов. Милость всем посылает обильно И спасает людей от грехов.

С кем теперь Иисуса сравните? Узнаете, где жизнь, а где сон? На Христа, Божья Сына, взгляните – Подражания достоин лишь Он!»

Любовь Лазько

ЛЮБИ ДРУГИХ

Себя любить нам тоже надо,
Других – не меньше, чем себя.
Ведь легче одолеть преграды,
Врагов прощая и любя.

Прощать врагов, конечно, сложно,
Еще труднее их любить,
Но с Божьей помощью возможно
Обиды прошлые забыть.

Они нам жизнь отягощают
И не дают спокойно спать.
Бог согрешающих прощает,
Если способны те прощать.

Нам чашу горьких испытаний
Порой приходится принять
И в час мучительных страданий
Характер, волю закалять.

А если вдруг случится горе,
Проси поддержки у Христа
И подчиняйся Его воле,
Чтобы исполнилась мечта.

Мечта, которой нет чудесней, –
О жизни вечной со Христом.
Нельзя терять нам связи тесной
Ни с Сыном Божьим, ни с Отцом.

Но мало одного желанья,
Грехов разрушить надо власть,
Ведь без любви, без покаянья
В обитель Божью не попасть.

А если мы грехов сплетенье
Разрушим волею Христа,
Тогда придет к нам, без сомненья,
Отчизны вечной красота.

Любовь Сурмиевич

ПЕЧАТКА

Господь створив людину з індивідуальними відбитками пальців. Вони дивовижні: у світі немає жодної людини з такими самими відбитками, як у вас.

«Печатка» Бога на пальцях – це одне з нагадувань про те, що людина не виникла випадково. Автор творіння – Господь! Хто сумнівається, нехай знайде схожість візерунка на долонях двох різних людей. Бог показує, що кожна людина неповторна, індивідуальна та є Його власністю.

ЦІКАВІ ФАКТИ

Донині не траплялося жодного випадку, коли відбитки пальців двох людей були б однакові. Дактилоскопія (розділ криміналістики, що вивчає розташування шкірних ліній на подушечках пальців рук для встановлення особи злочинця) стверджує: як би людина не намагалася змінити папілярні лінії, їй це не вдасться. Історія знає багато випадків і спроб, зокрема й пересадження шкіри на пальцях, але візерунок завжди відновлюється.

Навіть у близнюків з однаковою структурою ДНК відбитки пальців різняться. А з'являються вони ще в утробі матері, на 18-му тижні після зачаття.

Візерунки на шкірі долонь і стоп людини вивчає дерматогліфіка. Доведено, що відбитки пальців залишаються незмінними протягом усього життя, тоді як інші лінії на долонях постійно змінюються. Ця властивість вроджених візерунків дозволяє широко застосовувати метод порівняння відбитків пальців у пошуках злочинців та ідентифікації особи.

Хіроманти, які мають справу з бісівськими духами, вважають, що лінії на шкірі пальців і долонях людини свідчать про її долю та є зашифрованими даними про її життя. Бог

попереджає про небезпеку захоплення хіромантією. У Біблії сказано, що кожен, хто вдається до ворожіння, грішить проти Бога.

Божа «печатка» на руці людини – це підтвердження Його авторства, тобто кожна людина – чин Божих рук. І печатка Його на нас – неповторна й індивідуальна.

БОЖИЙ ПОДАРОК

«Мама» – такое слово родное, Первое слово, очень простое. В детских глазенках небес синева, Тянутся ручки, ищут тепла.

Мама обнимет и поцелует, Слезы отрет и побалует, Сказку расскажет, песню споет, К теплой груди нежно прижмет.

У колыбели тихонько вздохнет, Может быть, даже немножко всплакнет. «Спи, мой сыночек, такой драгоценный, Божий подарок – просто бесценный».

Но в этом мире часто бывает: Мамы своих малышей оставляют. В вихре суетном уходит печаль, Маме ребенка порою не жаль.

Кроху ее никто не балует, Никто не обнимет и не поцелует. У колыбели лишь ангел стоит, Сердце небесное болью горит.

Мамы, опомнитесь! Вы позабыли, Не оценили, не полюбили Маленький сверток, такой драгоценный, Божий подарок – просто бесценный!

Наталья Кучеренко

ДВА ЗОЛОТИХ ПРАВИЛА

Існує багато рекомендацій і правил щодо спілкування з дітьми та їхнього виховання. Одні поради дають потрібні результати, а інші ніяк не змінюють ситуації. Проте існують два правила, які за умови правильного застосування обов'язково допоможуть налагодити взаємини з дітьми.

1. ЛЮБИТИ ДІТЕЙ

Усі рекомендації щодо спілкування з дітьми можуть поміститися в одному словосполученні – «любити дитину». На перший погляд, це правило може здатися зрозумілим і очевидним, та, на жаль, не все так просто. Деякі батьки люблять своїх дітей з егоїстичних мотивів (наприклад, підсвідомо сподіваючись: коли діти виростуть, то допомогатимуть їм); люблять себе в дитині (думаючи, що вона піде їхніми шляхами); люблять через надії, які плачуть щодо дитини (мріючи, що вона досягне того, чого не вдалося їм). Проте не кожен батько любить дитину за те, якою вона є. Якщо ви любите без умов, то ця любов сприятиме тому, що дитина почне змінюватися на краще й навзаєм полюбить вас.

2. ВИХОВУВАТИ СВІДОМІСТЬ

Коли дитина робить щось погане, на ваш погляд, то запитайте в неї спокійним голосом: «Що ти зараз робиш?» Зазвичай діти усвідомлюють, що чинять неправильно. Після того як дитина відповіла на ваше запитання, поставте таким самим спокійним тоном наступне запитання: «Навіщо ти це робиш?» Часто в таких випадках діти завмирають і починають усвідомлювати, що роблять те, що не слід. Через якийсь час дитина стає більш свідомою й частіше розмірковує, перш ніж щось зробити.

ДОРОГІ БАТЬКИ!

* Мої ручки маленькі, тому, будь ласка, не чекайте від мене досконалості, коли я заправляю ліжко, маюю або кидаю м'ячика.

* Мої ніжки короткі, тому, будь ласка, ідіть повільніше, щоб я встигав за вами.

* Мої очі ще не бачили навколишнього світу, як бачили його ваші очі. Будь ласка, дозвольте мені досліджувати його. Не осмікуйте мене без потреби.

* Домашні турботи нікуди не подінуться. А я буду маленьким зовсім недовго. Будь ласка, приділяйте час, щоб розповісти мені про цей чудовий світ, і частіше грайтеся зі мною.

* Я вразливий, тому, будь ласка, будьте уважними до моїх потреб і не буркотіть на мене цілими днями (вам би теж не сподобалося, якби на вас постійно буркотіли). Ставтеся до мене так, як би ви хотіли, щоб ставилися до вас.

* Щоб рости, мені потрібна ваша підтримка. Пам'ятайте, що ви можете критикувати мої вчинки, ніби критикуючи мене самого.

* Будь ласка, не виправляйте все після мене. Це змушує мене відчувати, ніби мої старання не виправдали ваших сподівань. Я знаю, що це важко, але прошу вас: не порівнюйте мене з моїм братом чи сестрою.

Моліться за мене!

СЕРПЕНЬ – СМАЧНИЙ МІСЯЦЬ

Серпень – щедрий місяць. Щороку він тішить нас безліччю ароматних фруктів і ягід. З прекрасних літніх плодів можна приготувати багато незвичайних і смачних страв.

Наприклад, можна підсушити шматочки хліба, покласти на них половинки слив, потім полити сумішшю з вершкового масла, лимонного соку та цукру й запекти в духовці.

Зі стиглого кавуна можна зробити дуже смачний сік з малиною. Для цього знадобиться блендер, 500 г кавунової м'якоті без кісток, 175 г стиглої малини, п'ять листочків м'яти та трохи цукру.

З персиків можна приготувати справді райське чащування. Для цього очистіть персик від кісточки, розріжте його навпіл, додайте ваніль, сметану та мед. Викладіть у вазочки й відразу ж подавайте до столу.

1 ФРУКТОВИЙ ЛІД З КІВІ ТА ЯБЛУК

Це смачне й корисне фруктове морозиво можна легко приготувати вдома.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 2 ківі;
- 1 зелене яблуко;
- 70 г цукру;
- 1/2 склянки води;
- 5-6 листочків свіжої м'яти.

ПРИГОТУВАННЯ

1. Помийте яблуко, ківі та м'яту. Фрукти очистіть від шкірки й наріжте великими шматками, м'яту подрібніть.
2. Із фруктів з м'ятою зробіть пюре, протріть масу через сито.
3. Налийте в каструлю води і поставте її на плиту. Всыпте цукор і помішуйте, щоб він повністю розчинився. Доведіть воду до кипіння, після чого вимкніть плиту, а сироп трохи охолодіть.
4. Змішайте фруктово-ягідне пюре із сиропом, перемішайте суміш і розлийте її у форми для морозива. Поставте до морозильної камери на 3-4 години.

2 СОРБЕ З МАНГО

Сорбе – це фруктове морозиво без додавання молока та вершків, яке чудово втамовує спрагу.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 2 манго;
- 120 г цукру;
- сік одного апельсина;
- сік половини лимона;
- 50 мл води;
- 15 г крохмалю.

ПРИГОТУВАННЯ

1. Почистіть манго, зробіть із нього пюре й поставте до холодильника.
2. Вичавте сік з апельсина та лимона, додайте цукор і доведіть до кипіння.
3. Розчиніть крохмаль у воді, додайте в сік і нагрійте суміш до загустіння. Повністю охолодіть.
4. Змішайте манго із цитрусовою сумішшю й заморозьте в морозильній або морозильній камері.

Смачного!

НАВІЩО ПУСКАТИ ХЛІБ ПО ВОДІ? -

«Хліб свій пускай по воді, бо по багатьох днях знов знайдеш його» (Екл. 11:1).

До наших днів у Римі зберігся 13-метровий пам'ятник – монумент пекареві та торговцеві хлібом Вергілію Еврісаку. Хліб з давніх-давен посідає чільне місце в нашому раціоні.

В Україні хлібом і сіллю зустрічають державних діячів та дорогих гостей. Без цього продукту сьогодні складно уявити харчування людини, адже він ніколи не набридає.

Хліб – продукт, отриманий внаслідок випічки розпушеного закваскою або дріжджами тіста, приготовленого з усіх видів житнього та пшеничного борошна. Він є одним з основних джерел вуглеводів і рослинного білка. Харчова цінність хліба досить висока й залежить від сорту борошна та рецептури тіста. У середньому в хлібі міститься 5,5-9,5 % білків, 0,7-1,3 % жирів, 1,4-2,5 % мінеральних речовин, 3,9-4,7 % води, 42-50 % вуглеводів.

Хліб – джерело вітамінів групи В. Він слугує щоденним постачальником рослинної клітковини та мінеральних речовин, а саме: калію, магнію, натрію, фосфору, кальцію, заліза. Калорійність пшеничного хліба трохи вища, ніж у житнього: 100 г житнього

хліба зі шпалерного борошна містить 190 ккал, а 100 г пшеничного хліба з борошна вищого сорту – 233 ккал. Калорійність здоби ще більша: у 100 г – 297 ккал.

Цінність хліба залежить від якості борошна, найкорисніший – цілнозерновий або з восьми злаків. Хліб добре засвоюється, це пояснюється тим, що він має пористий, еластичний м'якуш, у якому всі поживні речовини після термічної обробки перебувають у найоптимальнішому стані для всмоктування. Білки денатуровані, крохмаль клейстеризований, цукор розчинний, жири емульговані, оболонка зерна набрякла та пом'якшена. Ще краще засвоюється підсушений хліб, адже він швидко просочується слиною, у якій міститься фермент, що розщеплює крохмаль.

Часто постає питання, який хліб корисніший – житній чи пшеничний?

З огляду на меншу калорійність житнього хліба, його частіше, ніж пшеничний, варто вживати людям, схильним до надлишкової ваги. Для більшості здорових людей корисніше вживати житній хліб, приготовлений з борошна грубого помелу. Проте такий хліб не рекомендують у разі загострення виразки шлунка та дванадцятипалої кишки, хронічного гастриту з підвищеною кислотністю. У таких випадках показаний пшеничний хліб, але не здоби сухарі.

Більшість людей знає, що вживати свіжоспечений хліб шкідливо, але часто так хочеться скуштувати ще теплу ароматну скоринку. Вживаючи такий хліб, ми не можемо його досить добре розжувати. Він часто скоується в грудочки, які складно просочити шлунковим соком і перетравити. Це призводить до бродіння, хлібний крохмаль перетворюється на вуглекислий газ і спирт. З'являються різь, біль, здуття живота, подразнення стінок кишечника.

Велику цінність має прісний хліб, випечений без дріжджів. Іноді для його приготування використовують мінеральну воду. Він добре засвоюється, його можна вживати свіжоспеченим і теплим без шкоди для здоров'я.

Сьогодні в багатьох людей є хліб на столі. Бог бажає, щоб ми пустили його по водах, тобто поділилися з нужденними. Добрі діла приносять подвійне благословення як тому, хто приймає, так і тому, хто дає. Ми відчуємо радість від благодарливої допомоги. До того ж, відпустивши хліб по водах, через деякий час ми знову знайдемо його. Бог задовольнить і наші потреби, адже Він також любить відпускати хліб по воді, яка тече до будинку благодійника. «Душа, яка благословляє, насичена буде» (Прип. 11:25).

«Щоб влягтися голодному хліба свого... Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкідливою рана твоя заросте, і твоя справедливість ходитиме перед тобою, а слава Господня сторожею задньою! Тоді кликати будеш – і Господь відповість, будеш кликати – і Він скаже: Ось Я!.. І будеш давати голодному хліб свій... і буде Господь тебе завжди провадити, і душу твою нагодує в посуху, кості твої позміцняє, і ти станеш, немов той напоєний сад, і мов джерело те, що води його не всихають!» (Ісаї 58:7-11).

ГАСПАЧО

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 5-6 стиглих помідорів середнього розміру;
- 2 солодких болгарських перців середнього розміру;
- 2 зубчики часнику;
- 2 шматочки підсушеного білого хліба;
- 2 склянки томатного соку;
- 2 ст. л. лимонного соку;
- 2 ст. л. оливкової олії;
- ½ очищеного свіжого огірка;
- 1 ріпчаста цибулина;
- кілька гілочок петрушки;
- сіль і перець за смаком;
- кілька крапель соусу табаско.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Промийте овочі під проточною водою.
2. Обливши помідори окропом, видаліть шкірку та насіння.
3. Усі інгредієнти, крім помідорів, подрібніть за допомогою блендера.
4. Помідори натріть на тертці, додайте до суміші, розмішайте ложкою.

Смачного!

ЛИТОВСЬКИЙ СУП З БУРЯКОМ І ЗЕЛЕННЮ НА КЕФІРІ

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 1 л кефіру;
- 1 великий відварений буряк;
- 1 варене яйце;
- пучок зеленої цибулі;
- 3 картоплини;
- 1-2 ст. л. сметани;
- сіль.

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Картоплю почистіть і відваріть.
 2. Буряк і яйце натріть на тертці, додайте порізану цибулю, сіль, кефір.
 3. Усе перемішайте, розлийте по тарілках, додайте сметану й гарячу, порізану кубиками картоплю.
- Литовський суп на кефірі готовий!

Смачного!

ЧИ ЇДЯТЬ ЧАСНИК КОСМОНАВТИ? -

«Ми згадуємо... що їли в Єгипті даремно... і цибулю, і часник» (Чис. 11:5).

Мандруючи спекотною пустелею, ізраїльтяни згадували про харчі в Єгипті. Деякий період вони були позбавлені змоги їсти цибулю, часник та інші поширені в ті часи продукти.

Часник завжди користувався популярністю, і в багатьох країнах світу сьогодні його використовують як приправу для приготування різних страв.

Своєрідний різкий аромат часнику обумовлений умістом ефірної олії, що стимулює роботу травних залоз. Однак цей овоч має ще й низку корисних властивостей.

Відомий мікробіолог Луї Пастер 1858 року підтвердив антисептичні властивості часнику. Олія часнику ефективно знищує багато різновидів цвіль, палички дизентерії та дифтерії, а також стафілокок. Кілька з'їдених зубчиків часнику допомагають одужати на ранній стадії застуди. Часник знає також своїми антигельмінтними властивостями. Регулярне його вживання знижує ризик захворіти на рак стравоходу, шлунка, прямої кишки та молочної залози. Учені довели позитивний вплив часнику на роботу серця. Результати досліджень показали, що часник знімає напругу в кровоносних судинах, сприяючи зниженню артеріального тиску. Регулярне вживання кількох зубчиків часнику на день знижує рівень холестерину в крові та допомагає при цукровому діабеті. Щоб освіжити дихання після з'їденого часнику, достатньо пожувати петрушку, волоські горіхи або з'їсти кілька скибочок лимона. Протипоказанням до вживання часнику є загострення захворювань шлунково-кишкового тракту. Також не рекомендують його матерям-годувальницям, оскільки молоко може набутися специфічного аромату та смаку.

Властивості ріпчастої цибулі та часнику схожі. Проте в цибулі багато аскорбінової кислоти, що підвищує імунітет і зміцнює стінки судин. Також

вона містить вітамін В₆, який покращує травлення, і вітамін В₉, який регулює роботу центральної нервової системи, а ще багата на фітонциди – речовини, які згубно діють на мікроорганізми. Ріпчаста цибуля, як і часник, має цукрознижувальні властивості, знижує ризик онкологічних захворювань. Особливість зеленої цибулі полягає в тому, що в ній багато бета-каротину, необхідного для гострого зору, і більше вітаміну С, ніж у ріпчастій.

Доброю заміною ріпчастої цибулі може бути цибуля-порей. Вона відрізняється від звичайної відсутністю характерного різкого запаху. Цибуля-порей має ніжний аромат та приємний солодкуватий смак. У її м'ясисті ніжці міститься багато вітаміну С та калію. Цибулю-порей рекомендують вживати при ревматизмі, подагрі та сечокам'яній хворобі.

В одному з повідомлень ІТАР-ТАСС було сказано, що на міжнародну космічну станцію прибув вантажний корабель «Прогрес М-09М». Крім стандартного раціону харчування та свіжих фруктів, на прохання космонавтів він доставив мариновані огірки, цибулю та часник. Бог піклується про тих, хто підкорює простори нашої Галактики, тож Він подбає й про нас, мешканців Землі. Потрапляючи в життєву пустелю й відчуваючи труднощі, довірмося Господу. Він забезпечить нас усім необхідним і приведе до Свого дому, якщо ми цілком довірятимемо Йому.

Олексій Хацинський

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Інна Джердж

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 05.07.2018 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 467-50-72

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку:
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 от 03.12.2003

НАША АДРЕСА

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Замовляй
безплатний
курс для себе
або своєї сім'ї

0 800 30 20 20
(*безплатно
з мобільних
та стаціонарних
телефонів України)

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Притчи Рабби Ісуса» (рос.)
- «Еммануїл» (рос.)
- «Таємниці пророка Даниїла» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Дивовижні пригоди» (укр.)
- «Твоя подорож» (укр.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)
- «10 вопросов к Богу» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ СТОСУНКІВ

- «Когда любовь
возвращается домой» (рос.)

ЛЮДИНА ХРАМ СПАСІННЯ

З ОЛЕКСАНДРОМ БОЛОТНІКОВИМ

- Як отримати впевненість у спасінні?
- Чи існує прощення за навмисний гріх?
- Хто має перевагу вважатися святим?

СТАРОДАВНІ ТЕКСТИ ДОПОМОЖУТЬ
РОЗКРИТИ ТАЄМНИЦЮ
ВПЕВНЕНOSTІ В МАЙБУТНЬОМУ

ДИВІТЬСЯ
НА ТЕЛЕКАНАЛІ

ПТ | СБ 20:20

